

7 Ιουνίου 1907: Ο θάνατος του Τέλλου Άγρα

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Ο Σαράντος Αγαπηνός, όπως ήταν το πραγματικό όνομα του Τέλλου Άγρα, καταγόταν από τους Γαργαλιάνους της Μεσσηνίας. Γεννήθηκε στο Ναύπλιο το 1880. Μαζί με τον Παύλο Μελά αποτελούν τους εμβληματικούς “Διόσκουρους” του Μακεδονικού Αγώνα και ενσαρκώνουν το πνεύμα αυτοθυσίας που χαρακτήριζε πολλούς από τους νεαρούς αξιωματικούς του Ελληνικού Στρατού στις αρχές του αιώνα.

Με το βίωμα της ήττας του 1897 να τον στοιχειώνει, όπως και τον Παύλο Μελά, αναζήτησε την εξιλέωση με τη συμμετοχή του στον Μακεδονικό Αγώνα. Όταν το Φθινόπωρο του 1906 φτάνει στη Μακεδονία, αναλαμβάνει το δύσκολο έργο της εκκαθάρισης της περιοχής του Βάλτου των Γιαννιτσών από τη βουλγαρική

παρουσία εκεί. Η ομάδα του θα σημειώσει σημαντικές επιτυχίες με την αρωγή του σκληροτράχηλου Γκόνου Γιώτα, άριστου γνώστη της περιοχής. Ωστόσο το τίμημα ήταν βαρύ, καθώς στην προσπάθειά του να καταλάβει την καλύβα του Ζερβοχωρίου, την πλέον οχυρή θέση των Βουλγάρων στον Βάλτο, τρεις σύντροφοί του θα πέσουν νεκροί, ενώ ο ίδιος θα τραυματιστεί σοβαρά στο δεξί του χέρι.

Ο επίλογος για τον Καπετάν Άγρα θα γραφτεί μεταξύ των χωριών Τέχοβο (Καρυδιά) και Βλάδοβο (Άγρας). Εκεί θα απαγχονιστεί μαζί με τον συμπολεμιστή του Αντώνιο Μίγγα, μετά από παγίδα που τους έστησε ο βοεβόδας Ζλάταν. Η δράση του και το μαρτυρικό τέλος του υπήρξαν η “πρώτη ύλη” για το μυθιστόρημα “Στα Μυστικά του Βάλτου” της Πηνελόπης Δέλτα.

Φωτογραφία: Ο Άγρας τραυματίας στο Ελληνικό Γενικό Προξενείο, το ιστορικό κτίριο του Τσίλλερ που σήμερα στεγάζει το Μουσείο Μακεδονικού Αγώνα.

Πηγή: Μουσείο Μακεδονικού Αγώνα